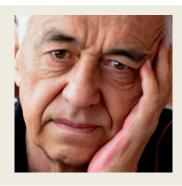
eZine

of Modern Texts in Translation

June 2015

Lucian Mănăilescu

translated into English by MTTLC graduate students

© MTTLC http://revista.mttlc.ro/

1

eZine of Modern Texts in Translation

Director **Lidia Vianu**

Editor-in-Chief **Violeta Baroană**

ISSN 1842-9149

Issue 145 June 2015

Issue Editor **Cristina Drăgoi**

© MTTLC

© The University of Bucharest

Poems by Lucian Mănăilescu translated into English by MTTLC graduate students Lavinia Andrei, Liliana Andreiu, Mădălina Bănucu, Ecaterina Cotolan, Flavia Hemcinschi, Irina Stoian and Izabela Vațe Text Reviser: **Mădălina Bănucu**

IT Expertise:
Simona Sămulescu
Cristian Vîjea

June 2015

2

Translation Café started in the year 2007, as the magazine of the MA Programme for the Translation of the Contemporary Literary Text (MTTLC), at the University of Bucharest.

The eZINE consists of translations by graduate students of MTTLC, as a prolongation of their activity in class. They are meant to give the graduates a taste of their future profession, and also to increase their sense of responsibility for a translation they sign under their own name.

The texts are translated from or into English, and belong to all literary genres – fiction, poetry, literary criticism, as well as the drama, the essay. The focus is on Modern Literature, broadly meaning the 20th and the 21st centuries: Romanian, British, and American among others.

http://www.masterat.mttlc.ro/ http://revista.mttlc.ro/ http://www.editura.mttlc.ro/

For comments or suggestions, please contact the publisher lidia.vianu@g.unibuc.ro

3

Poems by

Translated into English by

Lucian Mănăilescu

MTTLC graduate students

Lavinia Andrei, Liliana Andreiu, Mădălina Bănucu, Ecaterina Cotolan, Flavia Hemcinschi, Irina Stoian and Izabela Vațe

4

Atrocitățile fericirii

The Atrocities of Happiness

Cântecul cucuvelei

Veșnicia de ieri

Ce mai mormânt mi-ai fost, mamă!
Ce durere de a nu mă naște
decât în vis, decât în lacrimile ploii...
Acum e târziu, e ieri de o veșnicie
și eu mă înnoptez, deja și mi se face
seară și muțenia vine să-mi lege buricul...
moașa mea, muțenia.

The Song of the Owlet

Yesterday's Eternity

You were such a tomb to me, mother!
So great was the pain of giving birth to me only in a dream, only in the tears of the rain...
Now it's late, it's been yesterday for an eternity and I already darken and to me becomes night, and the wordlessness comes to bind my navel... my midwife, the wordlessness.

5

Scrisoare din stația de autobuz

Am primit pachetul de la tine, mamă, gesturi ambalate frumos în staniol, fotografiile galbene ale toamnei, borcanul cu cireșe amare și tristețea ta călduroasă...
Eu ce să fac? Uite, vine autobuzul, vine târziul cu miros de sudoare citadină și toți se înghesuie să urce, lume multă pe scară, bețivi și îngeri ambulanți rătăciți în mahalaua duioasă a serii.

Letter from the Bus Station

I received your package, mother, gestures neatly wrapped in tinfoil, the faded pictures of autumn, the jar with bitter cherries and your warm sadness...

How am I? Look, the bus is coming, lateness is coming with the smell of urban sweat and all hurry to get on, lots of people on the stairs, drunkards and barrow-angels wandering around the woeful slum of the night.

6

Totul se transformă

E-un joc de molecule și atomi pe care-l știm, dar nu-l putem pricepe, căci apele, curgând, se schimbă-n nori iar munții, așteptând, se schimbă-n stepe.

Pier fluturii-n noianul de culori, stele decad în pulberea astrală, oamenii ard în flăcări de ninsori înzăpezind o lume ireală.

Şi numai visul, plăsmuind imperii, şi numai gândul, ce-a murit pe limbă, şi numai c-am simțit şi că am fost nu ştim, nu bănuim, în ce se schimbă.

Everything Transforms

It's a game of molecules and atoms which we know, but cannot comprehend since the waters, flowing, turn into clouds and the mountains, waiting, turn into steppes.

Butterflies are dissolving in a sea of color, stars are falling into starry powder, people are burning in flames of snow, covering with snow a visionary world.

And only the dream, forging empires, and only the thought, which died on the tongue, and only our feelings and our presence we don't know, we can't imagine, what they're turning into.

7

Fotografie utopică

Vremea când bravam poveşti de dragoste aproape inexistente, de parcă între un paradis și altul ar fi circulat podurile rulante ale infernului și lumea era o provincie cu ovații și hârtoape și buletine de știri, cu ziduri ale aparenței în spatele cărora se difuza muzică rock, sânge rock, iubire și singurătate cu Elvis și Ringo, vremea când, bolnavi de foșnetul de lenjerie intimă al poeziei, printre cărți, iluzii și mahalale exersându-și viitorul la acordeon, beam fericiți vinul negru al nopții.

Utopian Photo

The time when I was braving love stories almost non-existent, as if between one paradise and another had circulated the running bridges of hell and the world was a land of ovations and potholes and newscasts, with walls of disguise behind which they broadcast rock music, rock blood, love and loneliness with Elvis and Ringo, the time when, sick of the rustle of the underclothes of poetry, between books, illusions and slums exercising their future on the accordion, we drank happily the black wine of the night.

8

Întâmplări de familie

Tata a adormit sub nucul bătrân, mama îşi tricotează tristețea la fereastra dinspre nori, bunicul a plecat să descopere America, unchiul Ion îşi priveşte viața netrăită într-un album cu poze, la cinematograful din sat rulează un nou război mondial, noi ne jucăm de-a păsările printre ruinele serii.

Family Incidents

Father fell asleep under the old nut tree, mother is knitting her sadness at the window which looks towards the clouds, grandfather left to discover America, uncle John looks at his life, which he never lived, in a photo album, at the cinema in the village a new world war is on, we are playing at being birds among the ruins of the night.

9

Trandafir roşu în zăpadă

Miracolele în care cred s-au lepădat de splendoare, ele sunt bucurii simple, trăite în grabă, jocuri îmbătrânite, firimituri pentru vrăbii, un fel de bube dulci care descântă durerea și o fac omenească și tandră, precum odinioară mâinile mamei, precum sângele roşu al trandafirului care înflorește zăpada.

A Red Rose in the Snow

The miracles in which I believe cast away their magnificence, they are moments of happiness, hastily lived, aged games, crumbs for sparrows, some kind of sweet blains which magically ease the pain and make it human and gentle, like my mother's hands long ago, like the red blood of the rose that adorns the snow.

10

Vechi album

Imagini fără timp, mă înnoptez în ele sub viscolul stingher ce spulberă zăpezile încrâncenatului Villon.

E un exil în care mă întorc, un loc străin, numit acasă, prin care zboară fără noimă fluturi...

Old Photo Album

Timeless photographs, I become night in them under the lonely blizzard, which blows the snows of the gloomy Villon.

It is an exile to which I return, a foreign place, called 'home', where butterflies fly aimlessly...

11

Viața în direct

Îmi aprind viața țigară de la țigară, învăț hărți cu hârtoape, oceane, marile fluvii de muzică neagră și munții nebuniei aurifere și te iubesc Maria! ploaia își lipește sânii de geam, televiziunea celestă îmi transmite viața în direct, mă încurc printre miracole și vești proaste, escaladez zidurile iadului și cred că frica e o șansă, ca și speranța, patefonul se învârte în gol, singurătatea mea prinde muște...

My Life Broadcast Live

I light up cigarette after cigarette,
I study maps with bumps, oceans,
the great rivers of black music and
the mountains of the auriferous madness and
I love you, Maria! the rain is sticking
its breasts to the window, the celestial television
is broadcasting my life on the air, I stumble
between miracles and bad news,
I climb the walls of hell and I think
that fear is an opportunity, as is hope,
the gramophone is spinning idly,
my loneliness is catching flies ...

12

Atrocitățile fericirii

Mai am câteva socoteli
de încheiat cu viața:
trebuie să ridic o catedrală în nori,
să termin de pătimit câteva pagini
din istoria surâsului,
să urc Muntele Melcului,
să zugrăvesc în culorile curcubeului
pereții ploii de vară, să trăiesc
câteva amintiri, să împart
migdalele unor săruturi de adio
și să îți povestesc despre
insula pe care am naufragiat,
trăind până la capăt toate
atrocitățile fericirii.

The Atrocities of Happiness

I still have a few things
to settle with life:
I must build a cathedral in the heavens,
finish bearing a few pages
from the history of the smile,
go up the Mountain of the Slug,
paint in the colors of the rainbow
the walls of the summer rain, live
a few memories, give away
the almonds of some goodbye kisses
and tell you about
the island where I stranded,
living to the end all
the atrocities of happiness.

13

Oglinzile zilei

Îți mulțumesc, Doamne, pentru această zi, chiar dacă e ultima, chiar dacă în oglinzile ei se vede doar cerul pustiu, chiar dacă absența ta chiuie ca la nuntă, chiar dacă nu-mi spui nimic, lăsându-mă stelelor, chiar dacă acum, în fața altarului, un străin se spovedeşte, visând: "Nu, Părinte, nu am furat, nu am râvnit la suferința aproapelui, am avut-o pe a mea din belşug, nu am ucis decât cu gândul, nu am jurat strâmb, nu am uitat să vin în Biserica Ta, de fiecare dată când înflorește cireşul amar al bucuriei"...

The Mirrors of the Day

I thank you God for this day,
even if it is my last, even if in its mirrors
you can only see the empty sky, even if
your absence is whooping like on a wedding day, even if
you don't tell me anything, abandoning me to the stars,
even if now, in front of the altar,
a stranger confesses, while dreaming:
"No, Father, I have not robbed,
I have not desired the suffering of another,
I've had a good deal of it, I have
killed only in thought, I have not forsworn,
I have not forgotten to go to Your Church,
every time the bitter cherry of happiness
blooms..."

14

Sărbătoare străină

Noapte,
visători anonimi înhămați
la umbra sticloasă
a gloriei și uneori
mari focuri de artificii
invocând o sărbătoare străină...
Trec păsări prin apa
amenințătoare a văzduhului...
Din întuneric maimuța
galbenă a toamnei
aruncă în mine cu frunze!

Strange Celebration

Night,
anonymous dreamers harnessed
to the glassy shadow
of glory and sometimes
great fireworks
invoking a strange celebration...
Birds pass through the ominous
waters of the heavens...
From the darkness the yellow
monkey of autumn
throws leaves at me!

15

Nu râdeți

Cocor în oglindă, mim al zborului...
Nu râdeți!
Eu mi-am inventat munții și râurile și norii și țările calde...
Nu râdeți!
În vis se trăiește mult mai greu decât pe pământ.

Don't Laugh!

Crane in a mirror,
mime of flight...
Don't laugh!
I invented for myself
the mountains and the rivers and the clouds
and the warm lands...
Don't laugh!
In a dream, life is
even harder
than on earth.

16

Lucruri ciudate

Ți se întâmplă lucruri tot mai ciudate, dimineți scufundate-n oglindă, legende și amintiri utopice, false profeții și o mulțime de lucruri străine: râzi, iubești, exiști, apoi intri într-o bodegă și ceri de băut o otravă mai tare ca viața...

Curious Things

More and more curious things happen to you, mornings embedded in a mirror, utopian legends and memories, false prophecies and a lot of strange things: you laugh, you love, you exist, then you go into a pub and ask for something to drink a poison more potent than life...

17

Ziua de naștere

E ziua mea de naștere și cineva dansează în semiobscuritate, printre mobile vechi și tristeți, după serenisima melodie a ploii...
E ziua mea de naștere și de aceea vă spun:

- Ascultați ce melodioase bătăi de aripi se aud între umerii delicați ai morții!

Birthday

It's my birthday and someone is dancing in semidarkness, among old pieces of furniture and sadness, to the most serene song of the rain...

It's my birthday and that's why I tell you:

"Listen! How harmonious are the beats of the wings heard between the delicate shoulders of death!"

18

Bătrânul și marea

În dimineața străvezie singurătatea se leagănă amăgitoare pe valuri.

Cerul e senin, nici un nor nicăieri, nici un drum de întoarcere...

Bătrânul pescar vâslește din greu, târând după el hoitul albastru al mării...

The Old Man and the Sea

In the white morning loneliness is rocking deceitfully on the waves.

The sky is clear, no clouds in sight, there is no return road...

The old fisherman rows with difficulty, dragging after him the blue carcass of the sea...

Translated by Flavia Hemcinschi

Masteratul de Traduceri Specializate și Studii Terminologice, Universitatea din București

19

A.D.N.

Totul e o întâmplare a acidului dezoxiribonucleic... spunea prietenul meu, înlăcrimându-și lentilele de contact cu realitatea... Azi, când el a murit, încercând să descifrez estetica eternității, știu că, de fapt, Dumnezeu e un artist mediocru...

D.N.A.

Everything is an incident of the deoxyribonucleic acid...
my friend used to say, wetting his contact lenses upon touching reality...
Today, when he died, when trying to decipher the aesthetics of eternity,
I know that, in fact, God is a mediocre artist...

Translated by Flavia Hemcinschi

Masteratul de Traduceri Specializate și Studii Terminologice, Universitatea din București

20

Umbra

Se aud paşi...
Cineva disperat sau singur trebuie să apară pe coridorul oglinzilor...
Aştept încordat să spun "bună ziua!" sau "încotro?", să schimbăm o vorbă şi chiar atunci umbra mea trece pe lângă mine fără să mă privească.

The Shadow

The sound of footsteps...
Someone desperate or lonely must show up in the hall of mirrors...
I am anxiously waiting to say 'good day!' or 'where to?', to have a chat with someone and, right then, my shadow passes by me, without looking at me.

21

Strada cealaltă

Azi limbile ceasului au mers în sens invers, tu te-ai întors plictisită la marea noastră iubire, din lacrimile tale au răsărit copaci ornamentali, orașul s-a împodobit cu foșnete de magnolii și fericirea umblă hai-hui mereu numai pe strada cealaltă.

The Other Street

Today the hands of the clock turned the other way round, out of boredom you came back to our great love, from your tears sprang ornamental trees, the town decorated itself with the rustle of magnolias and happiness wanders to and fro always on the other side of the street.

22

Fotografie veche

Chiar dacă evadăm dincolo de zidurile amăgitoare ale zilei, chiar dacă trimitem scrisori zădărniciei și purtăm stingheri chipuri străine, mereu ne trezim dimineața, în gând cu copilul încheiat strâmb la cămașă din ochii căruia se cojesc lacrimile infinit de căprui ale fericirii.

Old Photograph

Even if we escape beyond the illusive walls of the day, even if we send letters to vanity and awkwardly wear strange faces, we always wake up in the morning, thinking of the child with the shirt buttoned up wrong, from whose infinitely brown eyes tears of happiness are peeling off.

Translation Café, Issue 145 Poems by Lucian Mănăilescu Translated into English by MTTL Care death attached

Translated into English by MTTLC graduate students

23

Ultima primăvară

(Scriitorului Corneliu Ştefan)

N-a mai venit primăvara, n-au mai înflorit ghioceii, nu s-au mai întors păsările din nemărginire.
N-a mai fost decât o încremenire a norilor, o farsă tristă, o cădere în înalt.

Lumea ieşise ca la bâlc, să te sugrume cu surâsuri, să te lapideze cu vorbe. (Doamne, și ce mult i-ai iubit! aproape cu ură, și cum te-ai dus pentru ei până la celălalt capăt al lumii!)

Rămân toate astea, poate rămân, într-un muzeu al disperării, într-o expoziție cu dinozauri înzăpezind inima de tinichea a orașului în care nu va mai veni, niciodată, primăvara...

The Last Spring

(to the writer Corneliu Ştefan)

Spring has still not come, the snowdrops have still not bloomed, the birds from eternity have still not returned.

It was still just a freezing of the clouds, a sad trick, a fall to the heavens.

People had gathered as if at a fair, to strangle you with smiles, to lapidate you with words.

(Oh, God, how much you loved them! almost with hatred, and how you went for them to the other end of the world!)

Will all of these remain, maybe they'll remain, in a museum of despair, in a dinosaur exhibition covering with snow the tin heart of the town where there will not be, not even once, a spring...

24

Cântecul cucuvelei

Se face primăvară, se face târziu, inima mea cântă și se risipește, inima mea te caută și te uită în depărtări neguroase...

Încă mai cântă imima mea!

Trec umbre pe drumurile de odinioară, și Dumnezeu e un copil care aleargă prin livezile verii... o, ce duios cântă inima mea!

Încă mai cântă...

Urmele tale s-au spulberat în nisip, Dar inima mea te știe și cântă...

Ca o cucuvea în ruinele nopții inima mea cântă!

The Song of the Owlet

Spring is coming, it is getting late my heart is singing and breaking my heart is looking for you and forgetting you in misty distances...

My heart is still singing!

Shadows are walking on the old roads, God, too, is a child who runs through the summer orchards... oh, how doleful my heart is singing!

It is still singing...

Your footprints have disappeared in the sand, But my heart knows you and it is singing...

Like an owlet in the ruins of the night, my heart is singing!

25

Bulevardul Sartre

Simfonie neterminată

Cineva se apleacă din loja întunericului, cineva mă privește complice, cineva decupează un cerc de lumină în întunericul de gală al serii... Oh, și simfonia asta neterminată, inima mea, asurzită de aplauzele morții!

Sartre Boulevard

Unfinished Symphony

Someone is leaning forward from the loge of darkness, someone is watching me with complicity, someone is cutting out a circle of light in the gala-like darkness of the evening... Oh, and this unfinished symphony, my heart, deafened by the appaluse of death!

26

Urechea lui Van Gogh

La capătul orizontului, dincolo de dincolo, lanul de grâu cu corbi a ars toată noaptea...
Dimineața, când au intrat în muzeu, paznicii au găsit, pe pardoseala sticloasă, numai sunete risipite-n cenuşă...

Van Gogh's Ear

At the end of the horizon, beyond the beyond, the wheat field with crows has burnt the whole night...

In the morning, after entering the museum, the custodians found, on the glassy floor, only sounds astray in the ashes...

27

Vine îngerul

Pregătiți podoabele și smirna - bucurați-vă! În curând pereții ploii se vor nărui, în curând va fi sărbătoare! Pregătiți piroanele și crucea! În curând exaltarea nu va mai lăsa piatră pe piatră, pregătiți coroana de spini și imnurile de slavă! Fiți pregătiți! – în curând vine îngerul...

The Angel Is Coming

Prepare the adornments and the myrrh - rejoice!
Soon, the rain's walls will crumble, soon, there will be a celebration!
Prepare the nails and the cross!
Soon, the exaltation won't leave one stone upon another, prepare the crown of thorns and the hymns of glory!
Be prepared! - the angel is coming soon...

28

Dunele mării

"Soldați!
de la înălțimea acestor piramide..."
spuse trist Napoleon
gândindu-se la gâtul de lebădă
al Josephinei, la cizmele lui dezlipite
și la impostorul de sub frunte
care-i șoptea finalul discursului...
"Soldați!..." - a continuat el,
în timp ce trupele mărșăluiau
mai departe prin deșertul istoriei.
Abia târziu a înțeles împăratul
că a rămas singur pe o insulă pustie
înconjurată de dunele mării.

The Sea's Dunes

'Soldiers!
from the height of these pyramids...'
said Napoleon sadly,
thinking of Josephine's
swan-like neck, of his unstuck boots,
and of the impostor under his forehead
who whispered to him the end of his speech...
'Soldiers!...' - he continued,
while the troops kept marching
through the dessert of history.
Only later did the emperor understand that
he was left alone on a deserted island
surrounded by the sea's dunes.

29

Moby-Dick

E seara nevinovăției mincinoase pentru care pleacă marinarii în larg, uitându-și viața cine știe pe unde... O, Ahab, și pe tine te sperie monstrul alb al fricii? Nu-i aşa că vom vâna împreună serenisime schisme și umbre? - Ehehei, pezevenghilor, ehehei... Am fost cândva până la marginea lumii, am fost... Repede a trecut harponul pe lângă cocoașa timpului, repede s-au umplut mările de recifuri străvezii și arhiducese... Ehehei, pezevenghilor, iat-o pe cea mai bârfită dintre toate, pe Moby Dyk, care ne strivește tandru între gingii!

Moby-Dick

It is the evening of the deceitful innocence for which the sailors go offshore, leaving their lives God-knows-where... Oh, Ahab, are you also scared of the white monster of fear? Isn't it true that we'll hunt together serene schisms and shadows? "Ehehe, you rogues, ehehe... I once went to the end of the world, yes, I did... Rapidly did the harpoon pass by time's hump, rapidly did the seas fill up with translucent coral reefs and archduchesses... Ehehe, you rogues, there it is, the most talked about of all, there is Moby Dick, who crushes us tenderly between its gums!"

30

Bulevardul Sartre

Fel de fel de lume, oameni care trăiesc câte doi-trei într-un trup, asemeni eroilor trucați ai lui Dostoievski, o Europă de mărunțișuri - morți și violuri și lovituri de stat și mizerie și lux și cutremure - și resemnarea, și praful cosmic al poeziei, și soarta înecatului în oglindă, și animația neînțelegerii pe bulevardul Sartre și libidoul, fericirea, ecosistemele și infernul, care, totuși, sunt ceilalți!

Sartre Boulevard

All kinds of people, people who live two or three in one body, like the fake heroes of Dostoyevsky, a Europe full of petty things - deaths and rapes and *coups d'état* and poverty and luxury and earthquakes - and resignation, and the cosmic dust of poetry, and the fate of the man who drowned in the mirror, and the liveliness of misunderstandings on Sartre Boulevard, and the libido, the happiness, the ecosystems and the inferno, which, however, *are the others!*

31

Patria de la capătul lumii

Atlantida

Atlantida adolescenței noastre s-a scufundat în ceața paradisului proletar.

Au fost zile și ani văruiți cu liniște, într-un liceu în care zborul era pedepsit mai rău decât fumatul sau prostia...

Citeam enorm pe atunci și cuvintele inundau oceanele pacifice dintre ruși și americani.

Citeam sub un vişin spânzurat de cer, şi vedeam cum istoria e ciugulită de vrăbii...

Acum mai aud numai comentariile lor gureșe la adresa eternității.

The Country at the End of the World

The Atlantis

The Atlantis of our adolescence sank in the mist of the proletarian paradise.

There were years and days painted in silence, in a high school were flying was punished far worse than smoking or inanity...

I used to read a lot back then and the words would flood the pacific oceans between the Russians and the Americans

I used to read under a cherry tree which hung from the sky and see sparrows pecking at history...

Now all I can hear are their garrulous gurgles at eternity.

Translation Café, Issue **145** Poems by **Lucian Mănăilescu**

Translated into English by MTTLC graduate students

32

Vuietul mării

Nimeni nu va depune mărturie... Toți se grăbesc, toți au de trăit ceva mai bun decât viața, pe toți îi așteaptă bogăția și gloria la colțul străzii. N-au timp de prostii, nu vor depune mărturie, abia mai respiră pe apucate înghesuind în plămâni aer cât pentru o scufundare în valuri. Ei plâng cu lacrimi sintetice, multiplicând realitatea în ocheane îmbâcsite de vuietul mării sau vorbesc limbi îngrozitor de străine în timp ce răsfoiesc catastiful norocului. Nu se poate face nimic! Nimeni nu va depune mărturie...

The Roar of the Sea

No one will bear witness... They're all in a hurry, they all have to live something better than life, glory and richness awaits them all right around the corner. They don't have time for foolish things, they won't bear witness, they barely breath hastily cramming into their lungs enough air for one more dive into the waves. They cry synthetic tears, multiplying reality in spyglasses tarnished by the sea's roar or speak terribly foreign tongues while leafing through the register of luck. Nothing can be done! No one will bear witness...

Translation Café, Issue 145 Poems by Lucian Mănăilescu

Translated into English by MTTLC graduate students

33

Vremea filmelor rusești

Era vremea filmelor rusesti, cu nemți de recuzită și eroi cu stea în frunte striviți sub șenile de ceață, cu tineri înecați în marea de spice a Studiourilor Sahia, despre care scriau ziarele strecurate zilnic pe sub uşa realității... Pe atunci la mine în sat oamenii trăiau în șoaptă iar cireșii bunicului, înscriși la CAP, se lepădau, ca de satana, de floare...

Ce-mi păsa totuși, eu umblam după cuci salutând voios de pionier umbra milițianului care trecea prin sat precum Iisus pe valuri. Pe urmă iar venea caravana cinematografică sau duba securității și iar răpăiau gloanțele oarbe în tăcerea conspirativă și în jocul meu de copil îndopat cu bomboane sticloase.

The Time for Russian Movies

It was the time for Russian movies, with Germans for props and elite soldiers crushed under caterpillars of fog, with young men drowned in the sea of buds of the Sahia Studios. that the newspapers, sneaked daily beneath the door to reality, wrote about... During those times in my village the people lived in silence and my grandfather's cherries, enlisted at the CAP, denied their blossom as if it were Satan. Still what did I care, I was searching for cuckoos

cheerfully greeting like a pioneer the militiaman's shadow that passed through the village like Jesus on the waves. Then the cinematic caravan or the *securitate*'s van would come again and blind bullets would rattle once more in the collusive silence and in my childish play stuffed with glassy candies.

34

Firul roşu

Seara dictatorul ajunge obosit acasă, se dezbracă de umbră și joacă table cu amintirile lui din copilărie.
Brusc sună telefonul și de la celălalt capăt al firului se aude singurătatea urlând: Aloo! Alooooo...

The Red Line

In the evening the dictator returns home tired, takes off his shadow and plays tables with memories of his childhood.
Suddenly the phone rings and from the other end of the line you can hear loneliness yelling: Hellooo! Hellooooooo...

Translated by Flavia Hemcinschi

Masteratul de Traduceri Specializate și Studii Terminologice, Universitatea din București

Translation Café, Issue 145 Poems by Lucian Mănăilescu

Translated into English by MTTLC graduate students

35

Raport către Mareșal

Permiteți să raportăm, domnule Mareșal, după ce ați plecat printre nori am pierdut toate războaiele și revoluțiile, ne-am lăsat împușcați cu gloanțe oarbe, până la lacrimi... Acum între noi și ceilalți e un văzduh de sârmă ghimpată, acum pe liziera timpului înaintează ploi cu şenile, acum e târziu, domnule Mareşal, şi soldații dorm și mitralierele inimii sunt risipite prin câmpuri cu maci! Vă mai raportăm că ne-am retras în ruinele serii. și că toate înfrângerile noastre au fost eroice și fastuoase!... Vom mărşălui, orice s-ar întâmpla, către nord, să fluturăm de acolo, victorioși, stindardul alb al zăpezii.

Report to the Marshal

Allow us to report, Mr. Marshal sir, that after you left for the clouds we lost all wars and revolutions, we let ourselves be shot with blind bullets, to tears... Now between us and the others there's a gap of barbwire, now on the edge of time march rains of caterpillars, now it's late, Mr. Marshal sir, and the soldiers are asleep and the machine-guns of their hearts are scattered through fields of poppy! We are also reporting that we have retreated within the ruins of the evening, and that all of our defeats have been heroic and sumptuous!... We will keep on marching, come what may, towards North, from there to wave, triumphantly, a flag as white as snow.

36

Lumea de după sfârșitul lumii

Lumea cinematecii de sub pălăria cu boruri largi, din care regizorul kaghebist scoate iepuri cu patru urechi, lumea care se justifică: *Şi Dumnezeu a plagiat, făcându-l pe om după chipul și asemănarea sa!*, lumea îngrămădită în județul Teleorman învățând, cum scria un poet, libertatea de a trage cu puşca, lumea baletului pe gheață, lumea incurabilă, în care o mulțime veselă își plânge sărăcia în mirosul de mititei și manele...

The World After the End of the World

The world of the film library under the hat with large brims, from which the kgbist director pulls out four-eared rabbits, the world that justifies itself: *God too plagiarized, making mankind in His image and in His likeness!* the world crammed in Teleorman county learning, as a poet used to write, the freedom to fire a riffle, the world of the ballet on ice, the incorrigible world, in which a happy crowd grieves its poverty surrounded by the smell of *mititei* and *manele...*

*mititei - is a traditional Romanian dish of grilled minced meat rolls made from a mixture of beef, lamb, pork and spices **manele - is a music style from Romania.

37

Țara fericită

Noi ne-am născut morți! În fiecare scâncet se ascunde un mort nou născut, în fiecare literă e scos la tablă trupul silitor al unui elev, la fiecare întâmplare un preot intră în altar și cântă slujba de mântuire pereților care au ochi și urechi... Dar morții fac țările să prospere, ei lucrează în liniște pe șantiere, vin cuminți la vot și aplaudă spunând "bogdaproste!" pentru bănuții de ort ai pomenilor. Şi pentru toate astea noi am ieşit în stradă împodobindu-ne mâna dreaptă cu semnul victoriei?... Orbiți de fastul mirajelor, n-am văzut că apar gratii în cer, pe pământ și pe ape și că se nasc alți morții, îmbălsămați în formolul tare al fericirii...

The Happy Country

We were born dead! In every whimper hides a dead man newly born, in every letter the diligent body of a student is taken to the blackboard, with every event a priest comes into the altar and sings the service of redemption to the walls that have eyes and ears... But the dead make countries prosper, they work in silence on sites, they obediently come to vote and cheer saying "God bless you!" for the trifling sum of money of the alms. And for all these we have rebelled adorning our right hand with the sign of justice?... Blinded by the splendour of promises, we failed to see that bars appear in the sky, on earth and on waters and that new dead are born, embalmed in the strong formalin of happiness...

38

Shopping mall

Rătăcesc prin shopping mall, casc gura la minunile de plastic, număr în gând mărunțișul întâmplărilor, mă amuz de lucrurile visate cândva (o pereche de adidași, o scară la cer, un aparat de filmat viața în culori) și încep să cred că indiferența este trăsătura de caracter a învingătorilor.

Mă mai leagă ceva de toate astea?

De vitrinele noului secol?

De oamenii grăbiți care trec unul prin altul spre ambuscadele duioșiei?

Neauzite sunt aici poveștile...
Păpușile Barbie se dau de-a dura sau îmbătrânesc în oglinzi, casele de marcat afișează prețul fericirii cu două zecimale iar la raionul de întâmplări diverse

Shopping Mall

I'm wandering through the shopping mall, I gape at the gorgeous things made of plastic, in my mind I ponder on trifling events, I amuse myself with things I once dreamed of (a pair of trainers, a ladder for the sky, a device for recording life in colour) and I begin to think that indifference is the characteristic feature of winners.

Is there something still connecting me to all these? To the glass cases of the new century?

To the frantic people who pass by one another towards the ambushes of tenderness?

Unheard are here the stories...
Barbie dolls tumble down or
grow old in mirrors, the registers
display the two decimal price for happiness
and at the various activities department

39

ninge mortal cu baloane și confetti.

În curând va fi ora închiderii...
Pe lângă zidurile cenuşii de la intrare umbra lui Dumnezeu se furișează spre mahalalele serii.

it's raining with balloons and confetti.

Soon it will be closing time...
Against the gray walls of the entrance
God's shadow creeps in towards
the slums of the evening.

40

Spiritism

Bunii cetățeni ai Atlantidei Se strâng, seară de seară, la ședințele de spiritism, mișcând în gând mese și scaune și goluri de aer, de parcă lumea s-ar fi mutat în cer...

 Nu vă supărați, domnilor spectatori ai miracolelor, eu aş vrea să mor puțin mai departe de palida dumneavoastră bunăvoință!...

Hei vine circul de Stat! Vine lehamitea!...

- Iar dumneavoastră, doamnă, care îmi sunteți atât de frumoasă, nu ați binevoi să probați tristețea de mireasă a ploii?

Spiritism

The good citizens of Atlantis
Gather round, every evening, at the spiritism
séances, moving in their mind
tables and chairs and air holes,
as if the world had moved to the sky...

"I beg your pardon, esteemed audience of miracles, I would like to die a bit further away from your dim kindness!..."

Hey the State circus is coming! Tepidity is coming!...

"And you, my lady, who appear so beautiful to me, would you be willing to try on the sadness of a bride of rain?"

41

Hei, vine trecutul în odăjdii! Vin saltimbancii și spaimele! Vine neasemuita, infailibila destrăbălare a morților!... Hey, the past is coming into the huts!
The clowns and the fears are coming!
Here comes the incomparable, the infallible bacchanal of the dead!...

42

Uitarea prin gard

Mă uit la istorie prin gard; trece pe uliță un război mondial și face atâta gălăgie și se moare atât de inutil și caraghios, și pe urmă soldații defilează prefăcându-se că sunt fericiți, până le explodează liniștea în față pulverizându-i printre mausolee și spaime. Pe urmă trece un convoi mortuar... Doamne, azi îl înmormântează pe tatăl meu Lazăr și pe mine au uitat să mă cheme... Mă uit la istorie prin gard... Mare lucru uitarea!

The Peeking Through a Fence

I peek at history through a fence; on the lane comes a world war and makes such a ruckus and death comes in such a pointless and foolish way, and afterwards the soldiers parade feigning happiness, until silence bursts right in their faces pulverizing them among the mausoleums and fears. Then a mortuary convoy passes by... God, today they are burying my father Lazarus and they have forgotten to call me... I am peeking at history through a fence... What a great thing oblivion is!

43

Forfota serii

Privesc forfota serii, străzile alergând aiurea, aud sirena salvării, număr invers, ca la o lansare cosmică, și mi-e milă de naivitatea copiilor care se joacă de-a războiul sau de-a v-ați ascunselea, mi-e milă de flașneta orbului din cartea de istorie și de mine mi-e milă când deschid televizorul și văd în direct luminița oarbă de la capătul tunelului.

The Restlessness of the Evening

I look at the restlessness of the evening, at the streets running aimlessly, I hear the siren of an ambulance, I count down, as if for a cosmic launch, and I pity the innocence of children playing war or hide and seek, I pity the blind's calliope from the history book I pity myself too when I turn on the TV and see on air the blind light at the end of the tunnel.

44

Zăpadă sbulberată

Driven Snow

Plecarea din copilărie

Mi-am îmbrăcat aripile strâmte de duminică, apa sfâșiată de păstrăvi am vârât-o într-o lacrimă, Am îndesat munții prin buzunare și ghiozdanul l-am umplut cu urși și căprioare, apoi am zis: – Săru'mâna, mamă și tată, eu plec să-învăț cititul și socotitul și muritul...
Prin văzduhul satului spart se vedea infinitul.

Departure from Childhood

I donned
my tight Sunday wings,
the water torn by trout
I forced into a tear,
I crammed mountains into pockets
and filled my backpack
with bears and deer, then I said:
"Be well, mum and dad,
I'm off to learn reading
and counting and dying...
In the sky of the broken village
infinity could be seen.

45

Copil bătrân

Amintiri înecate precum cățeii fără ochi în apele mâloase ale inocenței...

Râde-n oglindă un bătrân și colorează în sclipiri de bâlci măștile palide ale tristeții.

Nimeni nu vede că ascunde-n pumn o vrabie ucisă pe care plănuiește s-o repare și s-o arunce-n cer.

Old Child

Memories drowned like blind pups in the slimy waters of innocence...

An old man laughs in the mirror and draws in fair-like sparks the pale masks of sadness.

No one sees that in his fist he's hiding a killed sparrow that he plans to repair and throw into the air.

46

Circ

Copii, nu vă bucurați prea tare de circul în care copilăria voastră vrea să pară fericită! Încă nu ştiți nimic despre distanța infimă a curajului față de sălbăticie, încă nu ați învățat să deosebiți biciul dresorului de sufletul lui...

Copii, nu vă bucurați prea tare Când August Prostul se împiedică de propria-i umbră, el râde numai așa, ca să nu se vadă cât doare!

Circus

Kids,
don't rejoice over the circus
in which your childhood
wants to seem happy!
You know nothing of the feeble
distance of courage faced with wilderness,
you have not learnt to distinguish
the tamer's whip from his soul...

Kids, don't rejoice too much When The Joker trips over his own shadow, he laughs to laugh and cover up the hurt!

47

Desculț prin rouă

Eram copil,
urcam desculț
la răsăritul soarelui
un munte...
În urma mea iarba
își aprindea
lumânările de rouă.

Barefoot through Dew

I was a child,
I climbed barefoot
at sunrise
a mountain...
Behind me the grass
was lighting
its dew candles.

48

Blândețe

Moartea avea ochii blânzi şi albaştri, mergea cu mine de mână prin târg şi îmi cumpăra nimicuri ieftine, bucurii de care niciodată n-am avut parte...
Am ajuns acasă târziu, eu cu o acadea în mână, ea plângându-se de drumul prea lung.

Kindness

Death had kind eyes and blue, held me by the hand through the market and bought me cheap nothings, joys in which I'd never taken part...
We got home late, me with lollipop in hand, her complaining of the too long journey.

49

Podul cu fân

Câte războaie au fost acolo, câți regi detronați, câte imperii și taine... Dimineața urcam pe scara îngustă cele șapte trepte spre cer, îmi salutam supușii cu gesturi palide și începeam să schimb istoria lumii. Cel mai mult și mai mult, după ce terminam toate bătăliile victorioase, după ce stingeam toate incendiile și iubeam toate Cleopatrele, îmi plăcea să scot pumnalele din pieptul gloriosului Cezar, lăsându-l umilit și singur, să moară de bătrânețe.

The Hay Attic

So many wars took place there, so many dethroned kings, so many empires and secrets... In the morning I used to climb the narrow staircase the seven steps up to the sky, I greeted my subjects with shy gestures and started changing the history of the world. Out of any and all other things, after ending all battles victorious, after putting out all the fires and loving all the Cleopatras, I liked to take out the daggers from glorious Caesar's chest, leaving him humiliated and alone, to die of old age.

Translated by Flavia Hemcinschi

Masteratul de Traduceri Specializate și Studii Terminologice, Universitatea din București

50

Pelerina

Caut prin iarba foșnitoare a dimineții urme de picioare desculțe și cântece de greier.

Vârșele bunicului nu mai sunt lângă vad, pelerina lui veche atârnă pe umerii ploii...

Nimic n-a mai rămas în locul acela, nici iazul limpede, nici sălciile, doar cerul stând povârnit într-o parte, înegrit de ceață și fum - un biet bordei în care a îmbătrânit bucuria.

The Cape

I'm searching through the rustling grass of morning for barefoot prints and grasshopper songs.

Grandfather's fishing traps are no longer by the ford, his old cape is hanging from rain's shoulders...

There's nothing left there, no clear pond, no willow, only the lop-sided sky, darkened by mist and smoke – a small cottage where grandma grew old.

Translation Café, Issue 145 Poems by Lucian Mănăilescu

Translated into English by MTTLC graduate students

51

Basm

În Valea Plângerii ne jucam de-a îngerii, Eu și tu eram *Nu*, dinspre poveste nu mai aveam nici o veste, nici un zbor, dar pe vremea aceea se copilărea anapoda de uşor. Verdele era amar, timpul hoinar, nămezile dansau cu ielele prin toate livezile din care furam pe înserat umbra merelor cu gust rotat și umblam desculți și tehui ca nişte ai nimănui, până hăt, foarte departe, unde sălășuia tinerețea fără bătrânețe și viața fără de moarte.

Fairytale

In the Valley of Grievance we pretended to be angels, You and I were No. from the story we hadn't heard a thing, nor a flight, but in those times being a kid was awfully easy. The green was bitter, the time was astray, the middays danced with the spirits through all the orchards from which we used to steal when it was dark the shadow of apples with a spotty taste and we used to walk barefoot and dazed like we were all alone, all the way until far away, where eternal youth and immortality abide.

52

Darul zeilor

De pe colinele verii zei bârfitori ascultă cântecul de greieri, ascuns în mâna făcută pumn a copilului.

E un copil ciudat acesta, care rostogolește cercul bucuriilor mărunte! - spun zeii...

E un copil fără noimă! - mai spun, aruncându-i în praf o jucărie stricată!

The Gift from the Gods

From the summer's hills gossiping Gods listen to the song of crickets, hidden in the child's fisted hand.

He's a strange child, this one, who rolls the circle of small joys! – the Gods say...

He's a goalless child! – they say, throwing in the dust a broken toy for him!

53

Cireșe amare

Şi râul... îţi mai aminteşti pietrele fierbinţi din prundişul lui iulie, şi foşnetul desculţ al ierbii, şi calul alb al vântului galopând în închipuire, şi călătoriile prin America dintre nori, şi râsul ştirb al copilăriei povestind un pumn de cireşe amare.

Maraschino Cherries

And the river... do you remember the hot stones in July's gravel, and the barefoot rustle of the grass, and the white horse of the wind galloping in the make-believe, and traveling through the America of the clouds, and the childhood's toothless laugh narrating a handful of maraschino cherries.

54

Înțelepciune

Ulise a străbătut toate mările din ochii femeilor, a învins în toate războaiele cu sine însuşi, dresându-şi câinele să-l recunoască oriunde s-ar duce...
E o minciună că s-a întors în Itacha!

Providence

Ulysses roamed all the seas of women's eyes, won all the wars against his own self, training his dog to acknowledge him wherever he might go... It's a lie that he's back in Itacha!

55

O mie de ani

Motto: Mi-e sufletul negru, ca sufletul pinilor de pe țărmul Mării Negre

A venit în corăbii prelungi singurătatea la țărm; zeii ispitei mi-au spus să ridic un templu acolo și de atunci au trecut o mie de ani.

O mie de ani
cât o mie de clipe și vântul
a risipit pașii în nisip
și pescărușii orbi
au lovit cerul în tâmplă

Până mâine vor mai trece încă o mie de ani și marea bătrână va împietri în foșnetul pinilor negri.

A Thousand Years

Motto: My soul is as black as the soul of the pines on the coast of the Black Sea

In long boats
loneliness came to the shore;
the gods of temptation told me
to raise a temple there
and a thousand years have passed ever since.

A thousand years like a thousand moments and the wind scattered the steps in the sand and the blind sea gulls hit the sky in the temple.

Until tomorrow there will be another thousand years and the old sea will freeze in the rustle of the black pines.

56

Cuvintele

(Soției mele)

Nu am alte cuvinte, numai pe acestea intraductibile, numai pe acestea oarbe și singure, numai pe aceste reduse la tăcere...

Rostirea lor, cea adevărată, am pierdut-o în vis, și acum mă dau în scrânciobul mutului...

Îmi vine să mă zbor într-un copac, să înfrunzesc într-o pasăre, să mă înzăpezesc în ochii tăi negri și strigători la cer, necuvântato...

Cum se spunea: *Te iubesc*! în limba noastră moartă? Oare cum se spunea?

Words

(To my wife)

I have no other words, only these untranslatable ones, only these blind and lonely ones, only these silenced ones...

Their utterance, the genuine one,
I lost it in a dream,
and now I sway in the see-saw of the mute...

I could fly up to a tree, leaf out into a bird be snowed in your black and blatant eyes, your highness...

How did they used to say: *I love you!* in our dead language?
How did they used to say it?

57

Zăpadă spulberată

Mai știi, iubita mea, să-mi fi mireasmă cum eu îți sunt de-a pururi ție ram? Mai știi zăpezile de flori și fluturi pe care eu ți le ningeam la geam?

Mai ştii să-mi spui, cum îmi spuneai odată, când nu aveam din lume alte veşti, că eu îți sunt zăpada spulberată de viscolul cu care mă iubeşti?...

Driven Snow

Do you still know, my love, how to be my fragrance as I have been your limb forever?

Do you still recall the snow of flowers and butterflies I used to bring to your window?

Do you still know how to tell me, as you once did, when I had no wordly news, that I am the snow driven by the blizzard with which you love me?...

58

E-mail

Acum, când aproape te-am uitat, cum uită pietrele care rămân trecerea apei, cred că nu mai contează prea mult pe care țărm stau, visându-te. Oricum, e bine să ai amintiri... o să developez sentimentul ăsta și ți-l trimit prin e-mail; dacă nu mâine luni. dacă nu din viața asta din alta... Draga mea dragă, fii atentă când treci Atlanticul și strada, pentru că și pe acolo se circulă fără milă și mai ales nu-ți face griji: mi-a rămas destulă singurătate ca să te pot iubi până la celălalt capăt al lumii.

E-mail

Now, when I've almost forgotten you, just as the stones forget the passing of water, I believe it does not matter much on which coast I stand dreaming of you. Anyhow, it's good to have memories... I'll develop this feeling and send it to you by e-mail; if not tomorrow, then on Monday. if not in this life, then in another... My dearest dear one, be careful when you cross the Atlantic and the street, because the traffic is merciless there too and most of all don't worry: I have enough loneliness left to love you until the other end of the world.

59

Câinele ploii

(Danielei)

Târând după mine, prin seară, câinele jilav al ploii, trec prin visele mele ale tale ale nimicului risipit.

O lună oarbă ascunde amintirile altui anotimp, pe care l-am numit dragoste...

Nu mai sunt miracole decât în zborul păsărilor, nu mai există întoarceri nici toamne, numai umbra câinelui, prelungă, gata să sară la beregata singurătății.

The Rain Dog

(to Daniela)

Dragging behind me, in the evening, the wet rain dog,
I pass though my dreams, through yours, through those of the wasted nothingness.
A blind moon hides
the memories of another season,
which we called love...
There are no miracles left
except in the flight of birds,
there are neither returns, nor autumns,
there is only the dog's shadow,
a long one, ready to jump
at the throat of loneliness.

Translated by Flavia Hemcinschi

Masteratul de Traduceri Specializate și Studii Terminologice, Universitatea din București

60

Dimineață pierdută

Câte lucruri puteam să fac şi n-am făcut!
Aş fi putut să rătăcesc într-o ploaie de vară,
să iubesc şi să cred - şi n-am crezut aş fi putut să învăț bucuriile copilăriei
dar le-am uitat, aş fi putut să zâmbesc
într-o dimineață, dar a venit seara prea repede.
Paşii mei s-au pierdut în nisip,
degetele vântului mi-au trecut prin păr,
sau poate degetele tale - cine mai ştie...
Aş fi putut să fiu fericit în dimineața aceea
si n-am fost!...

Gone Morning

I could have done so many things and I didn't!
I could have wandered in a summer rain,
loved and believed – and I didn't believe –
I could have learnt the childhood joy,
but I've forgotten it, I could have smiled
one morning, but the evening came too soon.
My steps were lost in the sand,
the wind passed its fingers through my hair,
or maybe they were your fingers – who knows...
I could have been happy that morning
and I wasn't!...

61

Fiara

Am iubit cândva o fată frumoasă, cândva mi-am iubit cu disperare patria, uneori am iubit nemărginirea mării, alteori amăgirile nopții...
Fata frumoasă mă priveşte acum dintr-o fotografie cu lumina scorojită, inima mea a dezertat din inima patriei pe plaja pustie singurătatea asurzește vuietul mării.
Dar rătăcind printre lucruri sau bâjbâind prin văzduh, fericirea mă ajunge uneori din urmă și mușcă din mine ca o fiară necruțătoare.

The Beast

Once I loved a beautiful girl,
I desperately loved my country once,
I loved the endlessness of the sea sometimes,
other times the illusions of the night...
The beautiful girl is looking at me now
from a picture with distorted light,
my heart deserted from my country's heart
on the empty beach loneliness
deafens the roar of the sea.
But wandering through things
or fumbling through the sky,
happiness catches up with me sometimes
and bites me
like a relentless beast.

62

Pasărea zăpezii

Nu aveam pe atunci altă sărbătoare mai frumoasă decât fata aceea nemaivăzută... Şi eu, adolescentul cu zbaturi, inventam un fluviu numit Mississippi, şi visam că printre nori trece o pasăre cu aripi mari şi albe

The Snow Bird

I didn't have back then another celebration more beautiful than that unique girl...
And I, the teenager with paddles, would invent a river called Mississippi, and would dream that through the clouds passed a bird with big, white wings

